

ÉÉRST MOET HET EVANGELIE GEPREDIKT WORDEN hjms

Geliefde (aanstaaende) broeders en zusters, als wij willen ontkomen aan het eeuwige verderf op grond van die onnoemelijk grote massa van zonden die wij in ons leven begaan hebben, dan moeten wij door het geloof in Jezus Christus kinderen Gods worden. Jezus zei: *“Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe”* (Joh. 3:16).

Het aannemen van Jezus, dat wil zeggen het geloven in Hem als onze Redder, wordt door de evangelist Johannes het worden van een kind van God: *“Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven;”* (Joh. 1:12).

Jezus Zelf noemde het worden van een kind van God *“wederom geboren worden”*, dus het ervaren van een *“wedergeboorte”*. Omdat wij reeds de natuurlijke geboorte uit onze moeders hebben ondergaan, is het duidelijk dat het hier dus een geestelijke wedergeboorte betreft.

Deze wedergeboorte is zó uitermate belangrijk, dat Jezus zei: *“.....Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.: Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.”* (Joh. 3:3,5).

Jezus verbond onze redding dus aan onze wedergeboorte. Pas dán zullen wij het eeuwige leven van het Koninkrijk van God kunnen ingaan en kunnen zien.

Het bijzondere is dat dit eeuwige leven van Gods Koninkrijk reeds in ons binnenste aanwezig is, zodra we Jezus als onze Heiland hebben aangenomen. Daar staat er geschreven: *“En men zal niet zeggen: Ziet hier, of ziet daar, want, ziet, het Koninkrijk Gods is binnen ulieden.”* (Luk. 17:21).

Laat mij het nog eens herhalen. Je neemt Jezus waarachtig aan als je Heiland, zodat je wederom geboren wordt, en metéén leeft Gods Koninkrijk in je hart en je begint het te zien. Je zou kunnen zeggen, dat je de contouren begint te zien.

Dit betekent dat Jezus' uitspraak, dat indien wij nog niet wederom geboren zijn, wij het Koninkrijk Gods niet kunnen zien of ingaan, tot gevolg heeft dat er heel veel predikingen vruchteloos aan ons voorbij gaan. We kunnen ze immers niet begrijpen, zoals de bijbel ook duidelijk maakt: *“Maar de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen, die des Geestes Gods zijn; want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden.”* (1 Cor. 2:14).

Allerlei predikingen over het geestelijk leven, over geestelijke groei, over de toekomst in de hemel, over de Wederkomst van Jezus, over de Tabernakel, etc. kunnen we misschien wel verstandelijk begrijpen, maar niet met ons hart. Als er gesproken wordt dat we ons voor elkaar moeten vernederen, dan zeggen we wellicht in onszelf: *“kom nou, laat hij of zij dat maar doen.”* Of als er over Jona en de walvis wordt gesproken, dan denken we misschien: *“dat is toch onmogelijk?”* Of net zoals Thomas over de lichamelijke Opstanding van Jezus uit de doden: *“eerst zien, dan geloven”*.

We volgen wellicht jarenlang alle kerkdiensten en we zingen in het zangkoor, etc. etc., maar het zal ons niet baten als we niet wedergeboren zijn. Ook al volgen we zelfs een theologische opleiding aan de universiteit of hogeschool, of ook al leiden we als prediker een gemeente, we zullen zonder wedergeboorte de hemel niet ingaan. We zult het Koninkrijk Gods niet zien, noch begrijpen. De farizeër Nicodemus met wie Jezus over het wederom geboren worden sprak, was een leraar van Israël, maar hij zou zonder wedergeboorte de hemel niet mogen ingaan. Maar ook wij niet als we niet wedergeboren zijn, hoewel we wellicht aan allerlei activiteiten in de kerk meedoen.

Het grote probleem, in ieder geval voor degenen die het Woord van God prediken, is dat zij eigenlijk niet precies kunnen zien of iemand nu wel of niet wedergeboren is. Jarenlang enthousiast in het koor zingen en alle diensten meemaken, zegt niets! Dit komt omdat de wedergeboorte zich onzichtbaar diep in het hart voltrekt. *“Doch de geestelijke mens onderscheidt wel alle dingen, maar hij zelf wordt van niemand onderscheiden.”* (1 Cor. 2:15). Objectief gesproken hebben we eigenlijk alleen een redelijke mate van zekerheid over iemands wedergeboorte, als we zien dat hij of zij met volharding, jaar in en jaar uit, alles op alles zet om Jezus Christus te volgen en bereid is om alles op te geven voor Hem. Die Jezus in alles wil leren kennen en die zijn of haar leven kost wat kost wil laten heiligen door Jezus. En je ziet dat het karakter van zo'n persoon langzaam maar zeker verandert naar het Beeld van Jezus. Let wel broeders en zusters, ik spreek nu over het beoordelen of iemand anders wel of niet wedergeboren is. Ten aanzien van je eigen wedergeboorte zal Gods Geest in je getuigen of het werkelijk zo is. We zullen nu een uitspraak van Paulus lezen, waaruit wij verstaan hoe gráág hij Jezus wil volgen, maar ook hoe voorzichtig hij is.

“Maar hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus' wil schade geacht. Ja, gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus, mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen. En in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is, namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof; Opdat ik Hem kenne, en de kracht Zijner opstanding, en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood gelijkvormig wordende; Of ik enigszins moge komen tot de wederopstanding der doden. Niet dat ik het alrede gekregen heb, of alrede volmaakt ben; maar ik jaag er naar, of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik van Christus Jezus ook gegrepen ben. Broeders, ik acht niet, dat ik zelf het gegrepen heb. Maar een ding doe ik, vergetende, hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus. Zovelen dan als wij volmaakt zijn, laat ons dit gevoelen; en indien gij iets anderszins gevoelt, ook dat zal u God openbaren. Doch, daar wij toe gekomen zijn, laat ons daarin naar denzelfden regel wandelen, laat ons hetzelfde gevoelen.” (Fil. 3:7-16).

Broeders en zusters, het is dus héél erg belangrijk om wedergeboren te worden. Laten we daarom ons hart goed onderzoeken. Heb ik Jezus met mijn hele hart en ziel aangenomen? Heb ik Hem van ganser harte lief? Wil ik Hem koste wat het kost volgen? Wil ik alles voor Hem doen? En laten we onszelf bij de beantwoording toch niet bedriegen. Wie deze vragen met neen moet beantwoorden, is zeker nog niet wedergeboren. Dan heeft u nog geen behoefte aan predikingen over geestelijke groei. Neen, dan heeft u het Evangelie nodig, de blijde boodschap, dat er redding is voor ieder die gelooft in het offer van Jezus aan het kruis op Golgotha. Dan heeft u behoefte aan predikingen over het leven en het werk van Jezus. Want éérst moet Jezus bewust en persoonlijk met uw gehele hart aangenomen worden.

Wat is nu precies aannemen? Dat is geloven dat het absoluut zo is! Met als gevolg dat we dit Evangelie voor onszelf persoonlijk in bezit nemen. We eigenen het onszelf van harte toe.

Wát is het Evangelie nu precies? Wát moeten we precies geloven? Laten we hiervoor eens 1 Cor. 15:1-4 lezen: *“Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat; Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt. Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;”*

We moeten allereerst aannemen en geloven dat Jezus, Gods Zoon, mens werd en schuldloos stierf voor onze zonden. Hij werd door God de Vader overgeleverd om onze zonden.

Vervolgens moeten we geloven, dat Hij werd begraven, maar dat Hij na drie dagen uit het graf en uit de dood werd opgewekt. Terwille van onze rechtvaardigmaking. Als we deze punten met ons gehele hart geloven, dus niet met ons verstand, dan ontvangen we gerechtigheid van God de Vader. Dat wil zeggen, dat Hij ons vergeeft en rechtvaardigt.

Broeders en zusters, we moeten dus niet alleen geloven dat er een God is, Die alles heeft geschapen, maar óók met ons gehele hart geloven dat Hij als mens in Jezus op aarde werd geboren en wel speciaal om eens voor de zonden van alle mensen te sterven. We moeten Hem aanschouwen en met ons hart zien wat Hij voor ons deed. We moeten aanschouwen hoe Jezus daar bloedend aan het kruis van Golgotha hing voor onze redding. Aanschouwen hoeveel pijn Hij leed en hoe Hij eenzaam stierf. Onverdiend en voor onze zonden. Dat Hij aan het kruis stierf, willen de meesten nog wel geloven, maar volkomen zondeloos? Maar we moeten daarbij óók met ons hele hart geloven dat Hij, terwijl Hij dood was, uit het graf en de dood werd opgewekt. Met dit punt hebben zelfs dominees en predikers moeite!

Maar als we dit álles geloven, dan zijn al onze zonden vergeven en dan zijn wij Gods kind geworden en wedergeboren. Dan staan we voor Hem alsof we nooit gezondigd hebben.

Maar God de Vader zal wél de oprechtheid van ons hart toetsen. Hij zal tot de conclusie komen, dat wij niet in de waarheid staan als we zeggen dat we geloven dat Jezus voor onze zonden stierf, terwijl wij die zonden niet bij Hem hebben beleden of wij nog niet alles met onze medemensen in orde hebben gemaakt.

God de Vader zal ook dezelfde conclusie trekken als Hij ziet dat we in ons hart eigenlijk helemaal niet overtuigd zijn van onze zonden, dat we er helemaal niet van overtuigd zijn dat we redding van het eeuwige verderf nodig hebben. We zullen tot in de diepste vezels van ons hart moeten weten, dat we verloren zijn zonder Jezus' Offer.

God de Vader zal wederom dezelfde conclusie trekken als Hij ziet dat we zeggen te geloven, maar vervolgens onze gang gaan en de draad van ons oude leven weer oppakken.

En hetzelfde gebeurt als de Vader ziet, dat wij Jezus liever niet in gehoorzaamheid voor de rest van ons leven als onze Heer en Meester willen volgen.

Broeders en zusters, voor ál deze punten moeten we een oprechte weloverwogen beslissing nemen waar ons gehele hart en ziel achter staat. Weloverwogen beslissingen hebben tijd nodig. Daarom is wedergeboorte ook voor velen van ons een proces. Al dan niet van korte of lange duur. Denkt u maar aan die rups die pas na een zekere tijd in een cocon in een vlinder wordt veranderd.

Tot besluit wil ik met u een stukje uit de allereerste prediking van apostel Petrus lezen.

“En het zal zijn, dat een iegelijk, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden. Gij Israëliëtische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelven weet; Dezen, door den bepaalden raad en voorkennis Gods overgegeven zijnde, hebt gij genomen, en door de handen der onrechtvaardigen aan het kruis gehecht en gedood; Welken God opgewekt heeft, de smarten des doods ontbonden hebbende, alzo het niet mogelijk was, dat Hij van denzelven dood zou gehouden worden. En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders? En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.” (Hand. 2:21-24, 37-38).

Broeders en zusters, hiermee begint het proces van wedergeboorte in ons leven, namelijk diep verslagen zijn in ons hart als we horen hoe Jezus heeft geleden voor onze zonden, waarna wij ons van ganser harte bekeren en de zonden nalaten.

Moge Jezus, onze Heiland u rijkelijk zegenen, Amen.